

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 28. 2. 2005, č. j. 7 Az 9/2004 - 49,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 11. 2003, č. j. OAM-1527/VL-10-P11-2001. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel v kasační stížnosti rovněž požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel podal kasační stížnost, aniž byl zastoupen advokátem, avšak současně požádal soud o ustanovení advokáta. Městský soud v Praze proto přípisem ze dne 6. 4. 2005 vyzval stěžovatele k prokázání jeho osobních a majetkových poměrů. Tato výzva byla stěžovateli doručována prostřednictvím poštovní přepravy na adresu, kterou stěžovatel uvedl

v kasační stížnosti, a to opakovaně. Protože adresát, podle údajů na doručenkách, založených ve spisu, nebyl na uvedené adrese ani jednou zastižen, byla „první“ obálka s písemností (zásilka) uložena dne 14. 4. 2005 na poště, a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl, a „druhá“ obálka se stejnou písemností (opakovaná zásilka) byla uložena na poště 9. 5. 2005, a adresátu byla opět zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), od 1. 1. 2005 platí, že *nebyla-li fyzická osoba zastižena na uváděné adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží.*

Dále platí, že *byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl a nebude-li uložena písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.*

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena nejprve dne 14. 4. 2005 a poté opakovaná zásilka byla uložena dne 9. 5. 2005. Zásilku se však stěžovateli nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že se stěžovatel si zásilku nevyzvedl. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky dnem 12. 5. 2005.

Usnesením ze dne 6. 6. 2005, č. j. 7 Az 9/2004 - 63, Městský soud v Praze následně rozhodl, že se žádost stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítá, a návazně přípisem ze dne 26. 7. 2005 stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě do tří týdnů od doručení této výzvy zaslal soudu k předmětné spisové značce originál plné moci právního zástupce, který bude stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupovat.

Uvedené usnesení a výzva byly stěžovateli zasílány prostřednictvím poštovní přepravy na adresu, kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti. Protože adresát, podle údajů na doručenkách, založených ve spisu, nebyl na uvedené adrese zastižen, byly obě obálky s písemnostmi (zásilky) uloženy na poště, a adresátu byly zanechány výzvy, aby si zásilky vyzvedl. Adresát si však ani tyto zásilky nevyzvedl a třetím dnem úložních lhůt nastaly účinky doručení předmětných zásilek.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 9. 1. 2006 věc vrátil Městskému soudu v Praze s tím, že stěžovatel dosud nebyl výslovně poučen o tom, že pokud nevyhoví výzvě soudu, aby ve stanovené lhůtě zaslal soudu k předmětné spisové značce originál plné moci právního zástupce, který bude stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupovat, bude řízení o kasační stížnosti pro tento nedostatek odmítnuto.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 1. 2006, č. j. 7 Az 9/2004 – 75, opětovně vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto usnesení doložil soudu plnou moc advokáta, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, a současně

jej poučil, že nebude-li ve stanovené lhůtě této výzvě vyhověno, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti odmítne.

Poté byla věc předložena opětovně Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že stěžovatel není nadále zastoupen advokátem.

Z obsahu spisu bylo zjištěno, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2006, č. j. 7 Az 9/2004 – 75, bylo poté, co stěžovatel opět nebyl při pokusu o doručení zásilky zastížen na adrese P. 569, P. 9, kterou uvedl jako adresu pro doručování v kasační stížnosti, uloženo na poště, a stěžovatel byl vyzván, aby si zásilku vyzvedl. Uložení zásilky bylo stěžovateli oznámeno dne 24. 1. 2006, přesto si ji v úložní lhůtě nevyzvedl a zásilka byla vrácena zpět Městskému soudu v Praze jako nevyžádaná..

V souladu s výše uvedenými *pravidly pro doručování písemností* v řízení před správními soudy tak účinky doručení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2006, č.j. 7 Az 9/2004 – 75 stěžovateli, jako zásilky neurčené do vlastních rukou, nastaly marným uplynutím třídní lhůty pro řádné vyzvednutí zásilky, tedy dnem 27. 1. 2006

Na obsah předmětné zásilky nebylo ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, stěžovatelem nijak reagováno.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je, jak bylo již výše uvedeno s odkazem na ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., povinné zastoupení stěžovatele advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout. Nejvyšší správní soud i na podporu tohoto závěru odkazuje na dosavadní judikaturu, např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, ze kterého mj. vyplývá, že *Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].*

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

